

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សេចក្តីព្រាង

ច្បាប់ស្តីពីអាជ្ញាសារណា

(កែសម្រួលដោយក្រុមប្រឹក្សាន្តុកេត្តិច្បាប់ និង រាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ)

(សេចក្តីព្រាងលើកទី ៣)

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- គោលបំណង

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងធានាការអនុវត្តក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

មាត្រា ២.- គោលដៅ

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់អំពីមាន៖ ការតែងតាំង ការចាត់ចែង ការដកហូតពីការអនុវត្តមុខងាររបស់អាជ្ញាសាលា និងចំណុចចាំបាច់ផ្សេងទៀតទាក់ទងនឹងអាជ្ញាសាលា។

មាត្រា ៣.- វិសាលភាព

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះអាជ្ញាសាលានៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី ២

ការប្រឡងជ្រើសរើស ការតែងតាំងកម្មសិក្សាការី និងការតែងតាំងសម្របសម្រួលបំណុល

មាត្រា ៤ ទី១.- លក្ខខណ្ឌចូលរួមប្រឡងជ្រើសរើស

ត្រូវបានប្រឡងជ្រើសរើសអោយចូល ជាសិស្សអាជ្ញាសាលានូវបេក្ខជនសញ្ជាតិខ្មែរដែលមានកាយសម្បទាមាំមួនទាំងពីរភេទ ដូចខាងក្រោម៖

ក- បេក្ខជនដែលមានបរិញ្ញាបត្រនីតិសាស្ត្រ និងមានអាយុយ៉ាងច្រើនបំផុតត្រឹម ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ គិតមកដល់ថ្ងៃប្រឡង។

ខ- បេក្ខជនដែលមានបរិញ្ញាបត្រនីតិសាស្ត្រ និងបរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់ផ្នែកនីតិសាស្ត្រ ព្រមទាំងមានអាយុយ៉ាងច្រើនបំផុតត្រឹម ៣៥ (សាមសិបប្រាំ) ឆ្នាំ គិតមកដល់ថ្ងៃប្រឡង។

គ- បេក្ខជនជាមន្ត្រីរាជការ ដែលមានបរិញ្ញាបត្រនីតិសាស្ត្រឡើងទៅ និងមានអាយុយ៉ាងច្រើនបំផុតត្រឹម ៤០ (សែសិប) ឆ្នាំ គិតមកដល់ថ្ងៃប្រឡង និងមិនដែលមានទណ្ឌកម្មវិន័យដែលនាំអោយបាត់បង់នីតិសម្បទាវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន។

ការកំណត់ចំនួនអាជ្ញាសាលាដែលត្រូវជ្រើសរើស ត្រូវសម្រេចដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុក ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ដោយសហការជិតស្និទ្ធជាមួយ រាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ។

មាត្រា ៥ ថ្មី(មាត្រា ៦ ចាស់).- ការជ្រើសរើសពេលវេលាចូលរៀនវគ្គច្រកត្រូវត្រូវ

អាចត្រូវបានជ្រើសរើសអោយចូលរៀនវគ្គបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈអាជ្ញាសាលា ចៅក្រមដែលមាន បទពិសោធន៍ការងារយ៉ាងតិច ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងក្រឡាបញ្ជីដែលមានបទពិសោធន៍យ៉ាងតិច ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ និងមិនដែលមានទណ្ឌកម្មវិន័យដែលនាំអោយបាត់បង់នីតិសម្បទាវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន។

ការប្រឡងជ្រើសរើសត្រូវធ្វើ ប្រសិនបើបញ្ហាដាក់ពាក្យមានចំនួនលើសពីការកំណត់ដែលធ្វើឡើង ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ដោយសហការជិតស្និទ្ធជាមួយរាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ។

មាត្រា ៦ ថ្មី(មាត្រា ៦ ចាស់) .- ការតែងតាំងអាជ្ញាសាលាកម្មសិក្សាការី

ការតែងតាំងកម្មសិក្សាការីត្រូវធ្វើឡើងតាមប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌។

អាជ្ញាសាលាកម្មសិក្សាការីត្រូវធ្វើកម្មសិក្សា៖

- រយៈពេល ១២ (ដប់ពីរ) ខែ សម្រាប់សិស្សចេញពីសាលាភូមិន្ទអាជ្ញាសាលាដែលមានសញ្ញាបត្រ វិជ្ជាជីវៈអាជ្ញាសាលាដែលចេញដោយរាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ។
- រយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ សម្រាប់សិក្សាកាមដែលទទួលបានជោគជ័យក្នុងវគ្គវិក្រឹត្យការនៅ រាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ។

ចំនួនតម្រូវការអាជ្ញាសាលាត្រូវសម្រេចដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ដោយសហការជិតស្និទ្ធជាមួយរាជបណ្ឌិតសភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ។

មាត្រា ៧ ថ្មី (មាត្រា ៧ ចាស់).- ថែមបទ និងនីតិវិធីនៃការប្រឡងជ្រើសរើស និងរយៈពេល នៃការបណ្តុះបណ្តាល

ថែមបទ នីតិវិធីនៃការប្រឡងជ្រើសរើស និងរយៈពេលនៃការបណ្តុះបណ្តាល ត្រូវកំណត់ដោយ ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។

ជំពូកទី ៣

ថ្នាក់: ការតែងតាំង ការចាត់តាំង របបទទួលកម្រៃ និងការអនុវត្តមុខងារ

មាត្រា ៨ ថ្មី (មាត្រា ៤ ចាស់).- ថ្នាក់: មុខងារ កន្លែងបំពេញមុខងារ និងសមត្ថភាព

អាជ្ញាសាលា គឺជាមន្ត្រីរាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌក្រសួងយុត្តិធម៌។

អាជ្ញាសាលា ត្រូវចាត់តាំងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ឱ្យទៅបំពេញមុខងារនៅសាលាដំបូង រាជធានី ខេត្ត អនុលោមតាមលទ្ធផលនៃការជ្រើសរើសរបស់សិស្សអាជ្ញាសាលា ឬសិក្សាការីក្រីក្រការ វិជ្ជាជីវៈអាជ្ញាសាលា ដោយឈរលើគោលការណ៍ឧត្តមភាពនៃលទ្ធផលសិក្សាដែលប្រកាសដោយរាជបណ្ឌិត សភាវិជ្ជាជីវៈតុលាការ ។

ក្នុងករណីមានកិច្ចការចាំបាច់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ត្រូវចាត់តាំងអាជ្ញាសាលាដែលបំពេញមុខងារ នៅសាលាដំបូង ឱ្យទៅបំពេញការងារនៅសាលាខ្លួន ឬតុលាការកំពូល តាមសំណើរបស់ សាលាខ្លួន ឬតុលាការកំពូល។

អាជ្ញាសាលា ត្រូវអនុវត្តកិច្ចការខាងក្រោមនេះ៖

ក- កិច្ចការដែលក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ឬបទដ្ឋានគតិយុត្តរង្វេងទៀត កំណត់ថាត្រូវចាត់ចែងដោយអាជ្ញាសាលា។

ខ- កិច្ចការពាក់ព័ន្ធនឹងការរក្សា ការគ្រប់គ្រងវត្ថុ ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀតដែលសេចក្តី សម្រេចរបស់តុលាការកំណត់ថាត្រូវចាត់ចែងដោយអាជ្ញាសាលា។

មុខងារអាជ្ញាសាលា មានវិសមត្ថភាពជាមួយនិងមុខងារជាចៅក្រមអយ្យការ ចៅក្រមអាសនៈ សារការី មេធាវី និងអ្នករាជការសាធារណៈផ្សេងទៀត។

មាត្រា ៩ ថ្មី.- ការតែងតាំងអាជ្ញាសាលា

ការតាំងសិប័អាជ្ញាសាលាពេញសិទ្ធិ ត្រូវធ្វើឡើងដោយព្រះរាជក្រឹត្យក្នុងឋានន្តរសក្តិ ក៣-១៤ តាមសំណើពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រោយពីទទួលបានការវាយតម្លៃពីសាលាដំបូងដែលសាមីខ្លួន ធ្វើកម្មសិក្សា។

ការតែងតាំង ការតម្លើងថ្នាក់ ឬឋានន្តរសក្តិ ការដាក់វិន័យ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិចែងផ្ទុយពីនេះ។

មាត្រា ១០ ថ្មី (មាត្រា ៥ ចាស់)- ប្រាក់បៀវត្ស និងកម្រៃ

អាជ្ញាសាលា ត្រូវទទួលប្រាក់បៀវត្ស និងមួយផ្នែកនៃកម្រៃដែលត្រូវបង់ចូលជាថវិការដ្ឋ ចំពោះការអនុវត្តមុខងាររបស់ខ្លួន។ កម្រៃមួយផ្នែកដែលអាជ្ញាសាលាត្រូវទទួលបាន ត្រូវកំណត់ដោយ ប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងយុត្តិធម៌។

មាត្រា ១១ ថ្មី (មាត្រា ៨ ចាស់)- ការត្រួតពិនិត្យលើការអនុវត្តមុខងារ

អាជ្ញាសាលាត្រូវទទួលបានការត្រួតពិនិត្យពីសាលាដំបូង លើមុខងាររបស់ខ្លួន។ ប្រធានសាលាដំបូង ឬចៅក្រមដែលត្រូវបានចាត់តាំងដោយប្រធានសាលាដំបូង អាចធ្វើការ ចាត់ចែង ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តមុខងាររបស់អាជ្ញាសាលាដូចខាងក្រោម៖

- ក- ពិនិត្យស្រាវជ្រាវមើល កំណត់ហេតុ បញ្ជី ប្រាក់ ឬវត្ថុដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការថែរក្សា។ ពិនិត្យស្រាវជ្រាវមើលកំណត់ហេតុ បញ្ជីរបស់អាជ្ញាសាលា ឬការបង្កប់ឱ្យអាជ្ញាសាលា ប្រគល់វត្ថុដែលថែរក្សាទាំងនោះ ។
- ខ- ការចូលរួមក្នុងការអនុវត្តមុខងាររបស់អាជ្ញាសាលា និងការសង្កេតមើលការអនុវត្ត មុខងារនោះ។
- គ- បង្គាប់ឱ្យអាជ្ញាសាលាធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ ដោយកំណត់អំពីចំណុចដែលត្រូវ រាយការណ៍។
- ឃ- ផ្តល់ការប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអាជ្ញាសាលា អំពីការចាត់ចែងកិច្ចការ និងអាកប្បកិរិយា របស់ភាគីដែលត្រូវទទួលបានការអនុវត្ត។

ក្នុងករណីមានហេតុការណ៍ចាំបាច់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចាត់ចែង ត្រួតពិនិត្យ ប្រធានសាលាដំបូង ត្រូវធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍អំពីមតិយោបល់របស់ខ្លួន ឬមតិយោបល់របស់ចៅក្រមទទួលបន្ទុក ជូនរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្នុងរយៈពេលមួយដែលសមស្រប។

ជំពូកទី ៤

ការបំពេញមុខងារ

មាត្រា ១២ ថ្មី (មាត្រា ៩ ចាស់)- សមត្ថកិច្ចដែនដី

អាជ្ញាសាលា ត្រូវបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន នៅក្នុងសមត្ថកិច្ចដែនដីនៃសាលាដំបូងដែល អាជ្ញាសាលានោះបំពេញការងារ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីដែលមានការអនុញ្ញាតពីតុលាការ អាជ្ញាសាលាអាច បំពេញមុខងាររបស់ខ្លួននៅក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដីនោះបាន។

Handwritten notes in Khmer script, including a signature and some illegible text.

ការអនុញ្ញាតដែលបានកំណត់ក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ២ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវផ្តល់ដោយ តុលាការអនុវត្ត ក្នុងករណីអាជ្ញាសាលាបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន តាមការបង្គាប់របស់តុលាការអនុវត្ត។ ករណីផ្សេងពីនេះ ការអនុញ្ញាតត្រូវផ្តល់ដោយប្រធានសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះបំពេញការងារ។

ក្នុងករណីដែលតុលាការផ្តល់ការអនុញ្ញាត ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃវាក្យខណ្ឌទី ២ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវកម្រិតតែក្នុងករណីដែលបានកំណត់ខាងក្រោមនេះ៖

ក- ករណីដែលត្រូវរឹបអូសចលនវត្ថុច្រើន ហើយដែលចលនវត្ថុខ្លះក្នុងចំណោមចលនវត្ថុ ទាំងនោះស្ថិតនៅក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដីនៃសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះបំពេញការងារ។

ខ- ករណីដែលត្រូវរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចលនវត្ថុច្រើន ហើយដែលចលនវត្ថុខ្លះក្នុង ចំណោមចលនវត្ថុទាំងនោះ ស្ថិតនៅក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដីនៃសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលា នោះបំពេញការងារ។

គ- ករណីដែលត្រូវអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុច្រើន ហើយដែលចលនវត្ថុខ្លះ ក្នុងចំណោមចលនវត្ថុទាំងនោះ ស្ថិតនៅក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដីនៃសាលាដំបូងដែល អាជ្ញាសាលានោះ បំពេញការងារ។

ឃ- ករណីដែលការអនុវត្តការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដែលបង្គាប់ឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុច្រើន ហើយដែលចលនវត្ថុខ្លះក្នុងចំណោមចលនវត្ថុទាំងនោះ ស្ថិតនៅក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដីនៃ សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះបំពេញការងារ។

ង- ករណីដែលចាំបាច់ពិសេសដើម្បីថែរក្សាគ្រប់គ្រងចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូសរួចហើយ។

ច- ករណីដែលចាំបាច់ពិសេសដើម្បីថែរក្សាគ្រប់គ្រងចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូសជា បណ្តោះអាសន្នរួចហើយ។

ឆ- ករណីដែលចាំបាច់ពិសេសដើម្បីថែរក្សាគ្រប់គ្រងចលនវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចាត់ចែងជា បណ្តោះអាសន្ន។

ជ- ករណីដែលចលនវត្ថុត្រូវបានរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នរួចហើយ បែរជាទៅស្ថិត នៅក្រៅសមត្ថកិច្ចនៃសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះ បានធ្វើការរឹបអូសក្នុងការបំពេញ ការងាររបស់ខ្លួន ហើយដែលចាំបាច់ត្រូវយកចលនវត្ថុនោះមកវិញ។

ឈ- ករណីដែលចលនវត្ថុត្រូវបានរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នរួចហើយ បែរជាទៅស្ថិតនៅ ក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដីនៃសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះ បានធ្វើការរឹបអូសជាបណ្តោះ អាសន្នក្នុងការបំពេញការងាររបស់ខ្លួន ហើយដែលមានការចាំបាច់យកចលនវត្ថុ នោះវិញ។

ញ- ករណីដែលចលនវត្តជាមន្ត្រីនៃការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន បែរទៅជាស្ថិតនៅក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដីនៃសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះ បានធ្វើការអនុវត្តការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងការបំពេញការងារ ហើយដែលមានការចាំបាច់ត្រូវយកវត្តនោះមកវិញ។

ដ- ករណីការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់អចលនវត្ត ឬនាវា ឬវត្ថុផ្សេងទៀត ដែលមនុស្សរស់នៅក្នុងនោះស្ថិតនៅក្រោម និងក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដីនៃសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលា បំពេញការងារ។

ច- ករណីការអនុវត្តការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន ដែលបង្គាប់ឱ្យប្រគល់ អចលនវត្ត ឬនាវា ឬវត្ថុផ្សេងទៀតដែលមនុស្សរស់នៅក្នុងនោះ ស្ថិតនៅក្រោម និងក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដីនៃសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាបំពេញការងារ។

ក្រៅពីករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗខាងលើនេះក្នុងករណីដែលមានភាពចាំបាច់ក្នុងការបំពេញមុខនាទីក្រៅសមត្ថកិច្ចដែនដី នៃសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះបំពេញការងារ។

មាត្រា ១៣ ថ្មី (មាត្រា ១០ ចាស់).- អ្នកអនុវត្តកិច្ចការជំនួស អ្នកជំនួយក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការ

ជាគោលការណ៍ អាជ្ញាសាលាត្រូវអនុវត្តកិច្ចការដោយខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីដែល ប្រតិបត្តិការបញ្ជូន ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី ៣ មាត្រា ២៤៦ (គោលការណ៍នៃការបញ្ជូនដោយ ឆន្ទានុសិទ្ធិជាអាទិ៍) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ប្រសិនបើមានមូលហេតុពិសេសដែលមិនអាចអនុវត្ត កិច្ចការនោះដោយខ្លួនឯងអាជ្ញាសាលាអាចឱ្យអ្នកអនុវត្តកិច្ចការជំនួស អនុវត្តកិច្ចការនោះជំនួសខ្លួន ដោយទទួលបានការអនុញ្ញាតពីប្រធានសាលាដំបូងដែលខ្លួនបំពេញការងារ។

Handwritten notes in Khmer script, possibly indicating a reference to Article 10 of the old law.

* ក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការ អាជ្ញាសាលាអាចប្រើអ្នកបច្ចេកទេស ឬកម្មករបាន។

ក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការ អាជ្ញាសាលាអាចប្រើអ្នកជំនួយក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការ ដោយទទួលបានការអនុញ្ញាតពីប្រធានសាលាដំបូងដែលខ្លួនបំពេញការងារ។

ប្រធានសាលាដំបូងអាចលុបចោលនូវការអនុញ្ញាតដែលបានកំណត់នៅក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ២ នៃកថាខណ្ឌទី ១ និងកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើនេះ នៅពេលណាក៏បាន។

មាត្រា ១៤ ថ្មី (មាត្រា ១១ ចាស់).- ក្រសួងស្តីពីសេវាចាត់ចែងកិច្ចការរបស់អាជ្ញាសាលា

ក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់ពិសេសក្នុងការចាត់ចែងការងាររបស់អាជ្ញាសាលា ប្រធានសាលាដំបូងអាចធ្វើការកំណត់ជាមុននូវក្រឡាបញ្ជីដែលបំពេញកិច្ចការរបស់អាជ្ញាសាលា ដោយកម្រិត ឬមិនកម្រិតនូវប្រភេទនៃកិច្ចការនោះ ហើយឱ្យអ្នកនោះបំពេញកិច្ចការរបស់អាជ្ញាសាលាទាំងស្រុង ឬ មួយភាគបាន។

Handwritten notes in Khmer script, possibly indicating a reference to Article 11 of the old law.

ក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់បន្ទាន់ ដោយសារអាជ្ញាសាលាមានគ្រោះថ្នាក់ ឬដោយសារមូលហេតុ ដទៃទៀត ប្រធានសាលាដំបូងអាចឱ្យក្រឡាបញ្ជីដែលពុំបានកំណត់តាមកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះបំពេញ ការងាររបស់អាជ្ញាសាលា ទាំងស្រុង ឬមួយភាគបាន។

✓ កម្រៃ ព្រមទាំងសាលិយដែលត្រូវបង់សម្រាប់បំពេញកិច្ចការអាជ្ញាសាលាដែលបានចាត់ចែង ដោយ ក្រឡាបញ្ជី ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ឬទី ២ ខាងលើនេះ គឺជាចំណូលរបស់រដ្ឋ។ ✓

មាត្រា ១៥ ថ្មី (មាត្រា ១២ ចាស់).- ជំនួយក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការ

➤ ប្រសិនបើមានការលំបាកពិសេសក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការដោយខ្លួនឯង ឬមានការចាំបាច់ ពិសេសផ្សេងទៀតក្នុងការអនុវត្តកិច្ចការរបស់ខ្លួន អាជ្ញាសាលាអាចស្នើសុំជំនួយពីអាជ្ញាសាលាផ្សេងទៀត ✓ ដោយទទួលបានការអនុញ្ញាតពីប្រធានសាលាដំបូងដែលខ្លួនបំពេញការងារ។

ប្រសិនបើមិនអាចទទួលបានការអនុញ្ញាតជាមុនដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ដោយសារមានភាពចាំបាច់បន្ទាន់ចំពោះរឿងក្តី អាជ្ញាសាលាត្រូវសុំការអនុញ្ញាតភ្លាមពីប្រធានតុលាការ ក្រោយពីបានស្នើសុំជំនួយពីអាជ្ញាសាលាផ្សេងទៀត។ ✓

ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ អាជ្ញាសាលាស្នើមួយអាចទទួល កម្រៃមួយផ្នែកដែលត្រូវបានបង់ចូលជាថវិការដ្ឋ និងការបង់ ឬការសងនូវសោហ៊ុយចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្ត កិច្ចការរៀងៗខ្លួនពីរដ្ឋ។ ✓

មាត្រា ១៦ ថ្មី (មាត្រា ១៣ ចាស់).- ការរក្សាទុកនូវប្រាក់ដែលបានទទួលតាមកិច្ចការ

អាជ្ញាសាលាត្រូវប្រគល់ប្រាក់ ឬវត្ថុផ្សេងដែលខ្លួនបានរឹបអូស ឬបានទទួលដោយការប្រគល់ តាមការអនុវត្តកិច្ចការរបស់ខ្លួនទៅឱ្យអ្នកដែលទទួលប្រាក់ ឬវត្ថុនោះភ្លាម ឬត្រូវប្រគល់ទៅសាលាដំបូង ដែលអាជ្ញាសាលានោះបំពេញការងារ ដើម្បីរក្សាទុកនូវប្រាក់ ឬវត្ថុនោះ លើកលែងតែករណីដែលសាលាដំបូង ត្រូវប្រគល់ទៅជនដែលត្រូវទទួលវត្ថុនោះភ្លាមៗ ឬតម្កល់វត្ថុនោះ ឬករណីផ្សេងទៀតដែលច្បាប់បានកំណត់ ។

នៅពេលដែលទទួលប្រាក់ ឬវត្ថុផ្សេងទៀតពីភាគី ឬបុគ្គលផ្សេងទៀត តាមការអនុវត្តកិច្ចការ របស់ខ្លួន អាជ្ញាសាលាត្រូវចេញលិខិតបញ្ជាក់ការទទួលដែលត្រូវកត់ត្រាឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវចំនួនទឹកប្រាក់ ឬប្រភេទនិងចំនួននៃវត្ថុដែលខ្លួនបានទទួល និងកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលអោយភាគី ឬបុគ្គលផ្សេងទៀតនោះ និង រក្សាទុកនៅក្នុងសំណុំរឿង។

ជំពូកទី៥

ការចាត់ចែងកិច្ចការ និងបណ្តឹងឧបត្ថម្ភ

មាត្រា ១៧ ថ្មី (មាត្រា ១៤ ចាស់).- ការចាត់ចែងកិច្ចការ

អាជ្ញាសាលាត្រូវចាត់ចែងកិច្ចការតាមពាក្យសុំ។ ប៉ុន្តែបញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះកិច្ចការដែលតុលាការឱ្យអាជ្ញាសាលាចាត់ចែងដោយផ្ទាល់ ក្នុងនាមជាកិច្ចការដែលជាផ្នែកមួយនៃនីតិវិធីនៃរឿងក្តីដែលតុលាការនោះកំពុងចាត់ការ។

ការបែងចែកកិច្ចការរបស់អាជ្ញាសាលា ត្រូវកំណត់ដោយដីកាសម្រេចរបស់ប្រធានសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះបំពេញការងារ។ ប៉ុន្តែចំពោះកិច្ចការដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការបានកំណត់ថាត្រូវចាត់ចែងដោយអាជ្ញាសាលាជាក់លាក់ណាម្នាក់ក្នុងចំណោមកិច្ចការដែលបានកំណត់ នៅក្នុង ចំណុច ខ កថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា ៨ (ឋានៈ មុខងារ កន្លែងបំពេញមុខងារ និងវិសមិតភាព) នៃច្បាប់នេះ អាជ្ញាសាលានោះត្រូវចាត់ចែងកិច្ចការដោយផ្ទាល់។

មាត្រា ១៨ ថ្មី (មាត្រា ១៥ ចាស់).- ចូលរួមចំណែកនៃការដកខ្លួនដោយឯកឯង និងការដកហូតកេរ្តិ៍នាមអនុវត្តមុខការ

អាជ្ញាសាលាអាចស្នើសុំដកខ្លួនដោយឯកឯងបាន ឬត្រូវបានដកហូតពីការអនុវត្តមុខការដោយប្រធានសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះបំពេញការងារតាមការស្នើសុំពីភាគីក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច នីមួយៗ ដូចខាងក្រោមនេះ៖

- ក- កាលណាអាជ្ញាសាលា ឬសហព័ទ្ធ ឬអតីតសហព័ទ្ធរបស់អាជ្ញាសាលា ជាភាគីណាមួយក្នុងរឿងក្តីឬមានទំនាក់ទំនងនៃសិទ្ធិរួម ឬកាតព្វកិច្ចរួមជាមួយនឹងភាគីណាមួយ។
- ខ- កាលណាអាជ្ញាសាលាជាញាតិលោហិត ឬញាតិពន្ធរហូតដល់ថ្នាក់ទី ៤ រាប់ទាំងថ្នាក់ទី ៤ នេះផងរបស់ភាគីណាមួយ ឬញាតិដែលរស់នៅជាមួយអាជ្ញាសាលានោះជាភាគីណាមួយនៃរឿងក្តី។
- គ- កាលណាអាជ្ញាសាលាជាអ្នកអាណាព្យាបាល អ្នកត្រួតពិនិត្យអ្នកអាណាព្យាបាល ហិក្ខុបត្តម្ភកៈ ឬអ្នកត្រួតពិនិត្យហិក្ខុបត្តម្ភកៈ ជាភាគីណាមួយ។
- ឃ- កាលណាអាជ្ញាសាលាជាអ្នកតំណាងរបស់ភាគីចំពោះកិច្ចការដែលខ្លួនត្រូវចាត់ចែង។
- ង- កាលណាអាជ្ញាសាលាទទួលបន្ទុករឿងក្តីធ្លាប់ ឬកំពុងមានវិវាទនៅតុលាការជាមួយភាគីណាមួយ។

មាត្រា ១៩ ថ្មី (មាត្រា ១៦ ចាស់).- ការស្នើសុំជំនួយដោយឯកភាព និងការដកហូតចេញពី ការអនុវត្តមុខការ

ក្នុងករណីដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១៨ (មូលហេតុនៃការដកខ្លួនដោយឯកភាព និងការដកហូត ចេញពីមុខការ) ខាងលើនេះ ភាគី ឬអាជ្ញាសាលា អាចស្នើសុំទៅប្រធានសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះ បំពេញការងារ។

មាត្រា ២០ ថ្មី.- ការជូនដំណឹងអំពីពាក្យប្តឹង និងរបាយការណ៍របស់អាជ្ញាសាលាពាក់ព័ន្ធ និងការប្តឹងដកហូតការអនុវត្តមុខការ

ពាក្យប្តឹងត្រូវជូនដំណឹងដល់អាជ្ញាសាលាដែលគេប្តឹងដកហូតការអនុវត្តមុខការ។

ក្នុងរយៈពេល ៨ (ប្រាំបី) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីការជូនដំណឹងនេះ អាជ្ញាសាលាដែលគេប្តឹងត្រូវ ធ្វើរបាយការណ៍ដោយមានសំអាងហេតុថា ខ្លួនយល់ព្រម ឬជំទាស់នឹងការប្តឹងដកហូត ការអនុវត្តមុខការ នេះ។ របាយការណ៍នេះត្រូវបញ្ជូនទៅប្រធានសាលាដំបូងដែលខ្លួនបំពេញមុខការ ដើម្បី សម្រេច។

មាត្រា ២១ ថ្មី.- ការសម្រេចលើពាក្យប្តឹងដកហូតការអនុវត្តមុខការរបស់អាជ្ញាសាលា

Silence means approval

ការសម្រេចលើពាក្យប្តឹងដកហូតការអនុវត្តមុខការរបស់អាជ្ញាសាលា ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល យ៉ាងយូរ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃទទួលពាក្យប្តឹង។ ប្រសិនបើ ប្រធានសាលាដំបូង យល់ឃើញថាពាក្យប្តឹងមានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ប្រធានសាលាដំបូងត្រូវចាត់តាំងអាជ្ញាសាលាថ្មីជំនួស អាជ្ញាសាលាដែលគេប្តឹងដកហូត។ ក្នុងករណីពាក្យប្តឹងត្រូវបដិសេធចោល អ្នកប្តឹងអាចត្រូវទទួលបាន មិនលើសពី ២០០.០០០ (ពីរសែន) រៀល ដោយមិនទាន់គិតដល់សំណងជម្ងឺចិត្តដែលអាជ្ញាសាលាទាមទារ ។

ការសម្រេចត្រូវធ្វើឡើងដោយដីការរបស់ប្រធានសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះបំពេញមុខងារ។ ដីការនេះ មិនអាចប្តឹងតវ៉ាបានឡើយ។ ដីការនេះត្រូវជូនដំណឹងភ្លាម ដល់អាជ្ញាសាលាដែលត្រូវគេប្តឹងដកហូត និងដល់អ្នកប្តឹងសុំដកហូត។

មាត្រា ២២ ថ្មី (មាត្រា ១៧ ចាស់).- បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍យ៉ាងចំពោះការគណនាចំនួនកម្រៃឬសេវាហិរញ្ញ ឬការចាត់ចែងផ្សេងទៀតរបស់អាជ្ញាសាលា ស្តីពីកិច្ចការដែលត្រូវបានធ្វើឡើងតាមពាក្យប្តឹងសុំ ឬបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍យ៉ាងចំពោះការយឺតយ៉ាវឬការធ្វេសប្រហែស ក្នុងការចាត់ចែងកិច្ចការទាំងនោះត្រូវអនុលោមតាមករណីនៃការតវ៉ា ចំពោះការអនុវត្តដែលបានអនុវត្ត នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា៣៤៤ (ការតវ៉ាចំពោះការអនុវត្ត) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី លើកលែងតែ ករណីដែលមានបញ្ញត្តិពិសេសនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

មាត្រា ២៣ ថ្មី (មាត្រា ១៨ ចាស់).- ច្រើនជាងពាក្យសុំអនុវត្តដោយបង្ខំ

ពាក្យសុំចំពោះអាជ្ញាសាលាត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលសរសេរចេញកំណែប្រែ ឬនាមករណ៍ និងអាសយដ្ឋានរបស់ភាគី ហើយនិងឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកតំណាង ព្រមទាំងខ្លឹមសារនៃចំណុច ដែលសុំនោះ។

ក្នុងករណីដែលពាក្យសុំត្រូវបានដាក់ដោយអ្នកតំណាង ត្រូវភ្ជាប់លិខិតបញ្ជាក់សិទ្ធិតំណាង ជាមួយនឹងពាក្យសុំ។

មាត្រា ២៤ ថ្មី (មាត្រា ១៩ ចាស់).- លំដាប់នៃការចាត់ចែងកិច្ចការ

អាជ្ញាសាលាត្រូវចាត់ចែងកិច្ចការតាមលំដាប់ដែលខ្លួនបានទទួល លើកលែងតែករណីដែលមានស្ថានភាពពិសេស។

មាត្រា ២៥ ថ្មី (មាត្រា ២០ ចាស់).- ការចាត់ចែងកិច្ចការក្រៅម៉ោងធ្វើការ

ប្រសិនបើមានភាពចាំបាច់បន្ទាន់ ឬភាពចាំបាច់ពិសេសផ្សេងទៀត អាជ្ញាសាលាត្រូវចាត់ចែង កិច្ចការទោះជាក្រៅម៉ោងធ្វើការក៏ដោយ។

មាត្រា ២៦ ថ្មី (មាត្រា ២១ ចាស់).- ការយកគាមខ្លួនទូទៅអត្តសញ្ញាណបន្ត

នៅពេលបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន អាជ្ញាសាលាត្រូវយកគាមខ្លួននូវលិខិតដែលចេញកំណែប្រែ របស់ខ្លួន ហើយត្រូវបង្ហាញលិខិតនេះចំពោះជនដែលទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ បើជននោះទាមទារ។

មាត្រា ២៧ ថ្មី (មាត្រា ២២ ចាស់).- ចំណុចត្រួតសរសេរនៅក្នុងកំណត់ហេតុ

អាជ្ញាសាលាត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុស្តីពីការបំពេញមុខនាទីរបស់ខ្លួន។
នៅក្នុងកំណត់ហេតុដែលអាជ្ញាសាលាត្រូវធ្វើ ត្រូវកត់ត្រានូវចំណុចខាងក្រោមនេះហើយត្រូវ សរសេរឈ្មោះ និងចុះហត្ថលេខា៖

- ក- សញ្ញាណរឿងក្តី។
- ខ- ពេលវេលានិងទីកន្លែងបំពេញមុខនាទី។
- គ- ខ្លឹមសារនៃកិច្ចការដែលបានចាត់ចែង។
- ឃ- កាលបរិច្ឆេទនៃការធ្វើកំណត់ហេតុ។

ជំពូកទី៦

កងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី

មាត្រា ២៨ ថ្មី (មាត្រា ២៣ ចាស់).- ករណីដែលទទួលបានកងក្រម

អាជ្ញាសាលាត្រូវទទួលកងក្រមមួយផ្នែកដែលត្រូវបានបង់ចូលជាថវិការដ្ឋ ក្នុងការចាត់ចែងការងារ ដែលមានចែងក្នុងចំណុចខាងក្រោមនេះ៖

ក- ការបញ្ជូនឯកសារ ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី៣ មាត្រា ២៤៦ (គោលការណ៍នៃការ បញ្ជូនដោយឥន្ទានុសិទ្ធិ ជាអាទិ៍) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

ខ- ជំនួយដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៣៨ (ការធានាក្នុងការបំពេញមុខនាទី របស់អាជ្ញាសាលាជាអាទិ៍) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

គ- ការមើលសំណុំរឿងក្តីឬការថតចម្លងសំណុំរឿង ការសុំឱ្យប្រគល់ឯកសារចម្លង យថាភូត ឯកសារចម្លងដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់ ឬឯកសារដកស្រង់នៃសំណុំរឿង ឬការសុំឱ្យប្រគល់លិខិត បញ្ជាក់អំពីចំណុចដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តី ដោយយោងតាម កថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៣៧៨ (ការមើល សំណុំរឿងនៃរឿងក្តីអនុវត្តដោយបង្ខំ ជាអាទិ៍) នៃ ក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

ឃ- ការអនុវត្តការរឹបអូសឬការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ននូវចលនវត្ថុ ដោយយោងតាម កថាខណ្ឌទី៣ មាត្រា ៣៨៤ (ការចាប់ផ្តើមអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុ) និងកថាខណ្ឌទី១ មាត្រា៥៦៥ (ការអនុវត្តរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះចលនវត្ថុ) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

ង- ការទទួលសំណងដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី៦ មាត្រា ៣៨៤ (ការចាប់ផ្តើមអនុវត្ត ចំពោះចលនវត្ថុ) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

ច- កិច្ចការពាក់ព័ន្ធនឹងនីតិវិធី ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី១ មាត្រា ៣៨៨ (ការរួមបញ្ចូល រឿងក្តី) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

ឆ- ការទទួលនូវចលនវត្ថុដើម្បីប្តូរជាប្រាក់ ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី១ មាត្រា ៣៩០ (ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុដែលត្រូវបានរឹបអូស) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

ជ- កិច្ចការពាក់ព័ន្ធនឹងការទាមទារឱ្យចែកចំណែក ដោយយោងតាមមាត្រា ៣៩៤ (ការទាមទារឱ្យចែកចំណែកពីអ្នកមានឯកសិទ្ធិជាអាទិ៍) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

ឈ- កិច្ចការពាក់ព័ន្ធនឹងការលក់ឬការប្តូរជាប្រាក់ផ្សេងទៀត ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា៤១៣ (ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យលក់) កថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រា ៤១៤ (ការអនុវត្ត

- ដីកាសម្រេចវិបស្សសវិទ្ធិទាមទារឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុ) កថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា៤៣៦ (វិធីលក់ ជាអាទិ៍)កថាខណ្ឌ ទី២ នៃមាត្រា ៤៦៩ (វិធីលក់ជាអាទិ៍)និងកថាខណ្ឌទី ៦ នៃមាត្រា ៥២៤ (ការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យ ប្រគល់ចលនវត្ថុជាអាទិ៍) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។
- ញ- ការអនុវត្តការចែកចំណែក ដោយយោងតាមមាត្រា ៣៩៩ (ការចែកចំណែកដោយអាជ្ញាសាលា) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ដ- ការបង្គាប់ឱ្យលះបង់ការកាន់កាប់ចលនវត្ថុ ហើយថែរក្សាចលនវត្ថុនោះ ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌ ទី ១ មាត្រា ៤២៩ (ការចាត់ចែងរក្សាការពារ) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ឆ- ការដកហូតនូវលិខិតបញ្ជាក់សញ្ញាភិរាវ ជាអាទិ៍ ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៤៥៩ (ដីកា សម្រេចបង្គាប់ឱ្យប្រគល់លិខិតបញ្ជាក់ភាវា ជាអាទិ៍ នៅមុនពេលដាក់ពាក្យសុំ) និងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥៦៨ (ការអនុវត្តវិបស្សសវណ្ណៈអាសន្នចំពោះនាវា) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ឧ- ការថែរក្សានាវា ដោយយោងតាមមាត្រា ៤៦០ (ការជ្រើសតាំងអ្នកថែរក្សាគ្រប់គ្រងជាអាទិ៍) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ឈ- ការរំលាយនូវការកាន់កាប់ចលនវត្ថុ ឬនាវា ឬវត្ថុផ្សេងទៀតដែលមនុស្សរស់នៅក្នុងនោះពីកូនបំណុល ហើយប្រគល់ការកាន់កាប់នោះទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥២៤ (ការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុ ជាអាទិ៍) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ណ- ការដកយកចលនវត្ថុពីកូនបំណុល ហើយប្រគល់ទៅឱ្យម្ចាស់បំណុលដោយយោងតាម កថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥២៥ (ការអនុវត្តដោយបង្ខំឱ្យប្រគល់ចលនវត្ថុ) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ត- ការអនុវត្តដោយផ្អែកលើដីកាសម្រេចអនុញ្ញាត ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥២៧ (ការអនុវត្តជំនួស) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ថ-ការរក្សាវត្ថុដែលជាកម្មវត្ថុនៃការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន ឬកិច្ចការផ្សេងទៀតដោយយោងតាម មាត្រា ៥៤៩ (វិធីចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្ន) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ទ- ការប្រកាសជាសាធារណៈ ដោយយោងតាមកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៥៧១ (អាណាតនៃការចាត់ចែងជាបណ្តោះអាសន្នដែលហាមឃាត់ការផ្ទេរការកាន់កាប់)នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

ឆ- ការពិនិត្យស្ថានភាពនៃការថែរក្សាគ្រប់គ្រងដោយកូនចំណុល ឬអ្នកផ្សេងទៀតនូវ ចលនវត្ថុ ដែលបានអនុវត្តការរឹបអូស ឬការរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ឬវត្ថុផ្សេងទៀត ដែលអាជ្ញាសាលាកំពុង ថែរក្សាគ្រប់គ្រង ។

ន- កិច្ចការដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗនៃកថាខណ្ឌទី ៣ មាត្រា ៤ (មុខងារ មាន: កន្លែង អនុវត្តកិច្ចការ) នៃច្បាប់នេះ ហើយដែលជាកិច្ចការ ក្រៅពីកិច្ចការដែល បានកំណត់ពី ចំណុច ក ដល់ចំណុច ឆ ខាងលើនេះ ។

ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាសាលាទៅដល់ទីកន្លែងដែលខ្លួនបំពេញកិច្ចការដែលបានកំណត់ នៅក្នុងចំណុច នីមួយៗនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ប៉ុន្តែអាជ្ញាសាលានោះមិនអាចបំពេញកិច្ចការនោះ ដោយមាន មូលហេតុដែលមិនមែនជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន អាជ្ញាសាលានោះត្រូវទទួលកម្រៃមួយផ្នែកដែលត្រូវ បានបង់ចូលថវិការដ្ឋ ដែលទាក់ទងនឹងកិច្ចការនោះ ទោះបីជាមុនពេលធ្វើ កិច្ចការនោះក៏ដោយ ។

មាត្រា ២៩ ថ្មី (មាត្រា ២៤ ចាស់).- ចំនួនប្រាក់កម្រៃ

ចំនួនប្រាក់កម្រៃនៃកិច្ចការដែលបានកំណត់ពីចំណុច ក ដល់ចំណុច ឆ នៃកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ២៨ ថ្មី (ករណីដែលទទួលកម្រៃ) ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ដោយពិចារណាដល់ខ្លឹមសារនៃកិច្ចការដែលប្រយោជន៍ដែលភាគីនឹងទទួលស្ថានភាពនៃតម្លៃទំនិញ ស្ថានភាព នៃប្រាក់បៀវត្សរ៍ទូទៅ និង ស្ថានភាពទាំងឡាយផ្សេងទៀត ។

ចំនួនប្រាក់កម្រៃនៃកិច្ចការដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ន នៃកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ២៨ ថ្មី (ករណីដែលទទួលកម្រៃ) ខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយតុលាការដែលតម្រូវឱ្យអាជ្ញាសាលាបំពេញ កិច្ចការនោះក្នុងការសម្រេចសេចក្តី ឬសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះបំពេញការងារដោយគិតពិចារណាដល់ ចំនួនប្រាក់កម្រៃនៃកិច្ចការប្រភេទប្រហែលគ្នាក្នុងចំណោមកិច្ចការទាំងឡាយដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច នីមួយៗនៃកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ២៨ ថ្មី (ករណីដែលទទួលកម្រៃ) ខាង លើនេះ ។

មាត្រា ៣០ ថ្មី (មាត្រា ២៥ ចាស់).- ពេលដែលត្រូវទទួលបានប្រាក់កម្រៃ

អាជ្ញាសាលាត្រូវទទួលប្រាក់កម្រៃមួយផ្នែកដែលត្រូវបានបង់ចូលជាថវិការដ្ឋ នៅពេលដែលបាន កំណត់ក្នុងចំណុចនីមួយៗខាងក្រោមនេះ ៖

- ក- ពេលបានបញ្ចប់កិច្ចការនោះ ។
- ខ- ពេលដែលលែងចាំបាច់ធ្វើកិច្ចការនោះបន្តទៀត ។
- គ- ពេលដែលលែងអាចបំពេញកិច្ចការនោះបាន ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ២៨ ថ្មី (ករណីដែលទទួលកម្រៃ) នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣១ ថ្មី (មាត្រា ២៦ ចាស់).- ប្រភេទនៃសោហ៊ុយ

អាជ្ញាសាលាត្រូវទទួលការបង់ ឬការសងពីរដ្ឋនូវសោហ៊ុយដែលចាំបាច់ក្នុងការបំពេញកិច្ចការ ។

សោហ៊ុយដែលអាជ្ញាសាលាត្រូវទទួលការបង់ ឬការសងពីរដ្ឋ មានដូចតទៅ ៖

- ក- សោហ៊ុយដើម្បីធ្វើការជូនដំណឹង ។
- ខ- ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ និងសោហ៊ុយធ្វើដំណើររបស់អ្នកសង្កេតការណ៍ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៣៣៩ (អ្នកសង្កេតការណ៍) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- គ- ប្រាក់កម្រៃរបស់អ្នកបច្ចេកទេស និងកម្មករ ។
- ឃ- សោហ៊ុយសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូន ការថែរក្សាគ្រប់គ្រង ការត្រួតពិនិត្យ និងការពារការរក្សាទុក ។
- ង- សោហ៊ុយសម្រាប់ការប្រមូលផល ។
- ច- សោហ៊ុយសម្រាប់ការទទួលការបញ្ជាក់ពីស្ថាប័នរដ្ឋ ឬអង្គការសាធារណៈផ្សេង ទៀត ។
- ឆ- សោហ៊ុយសម្រាប់រូបថតដែលថតដើម្បីកំណត់ហេតុស្តីពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃវត្ថុ ។
- ជ- សោហ៊ុយសម្រាប់ការធ្វើលិខិតបញ្ជាក់ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៩ នៃមាត្រា ៤១៣ (ដីកាសម្រេចបង្គាប់ឱ្យលក់) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ឈ- សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងស្នាក់នៅរបស់អាជ្ញាសាលា ។
- ញ- ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ សោហ៊ុយស្នាក់នៅ និងកម្រៃរបស់អ្នកវាយតម្លៃ ។
- ដ- សោហ៊ុយសម្រាប់ការរាយការណ៍ដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៤០០ (ការ ធ្វើប្រាក់ទុកនៅតុលាការដោយអាជ្ញាសាលា) និងមាត្រា ៤០១ (ការជូនដំណឹងទៅសាលាដំបូង) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ប- សោហ៊ុយចាំបាច់សម្រាប់ការលក់តាមវិធី ក្រៅពីការលក់ឡាយឡងដោយដាក់ ស្រោមសំបុត្រ ឬដោយផ្ទាល់មាត់ ។
- ខ- សោហ៊ុយក្រៅពីសោហ៊ុយដែលបានកំណត់ពីចំណុច ក ដល់ចំណុច ប ខាងលើ នេះ ហើយដែលត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ផ្សេង ឬប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៣២ ថ្មី (មាត្រា ២៧ ចាស់).- ចំនួនសោហ៊ុយ

ចំនួនសោហ៊ុយដែលអាជ្ញាសាលាត្រូវទទួលការបង់ ឬសងពីរដ្ឋ មានដូចតទៅ ៖

- ក- ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ចំពោះសោហ៊ុយដែលបានកំណត់នៅក្នុងចំណុច ខ និងពីចំណុច ជ ដល់ចំណុច ខ កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា មាត្រា ៣១ ថ្មី (ប្រភេទនៃសោហ៊ុយ) ខាងលើនេះ ។

ខ- ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលបានចំណាយចាំបាច់ជាក់ស្តែង ចំពោះសោហ៊ុយដែលបានកំណត់នៅ ក្នុងចំណុច ក និងពីចំណុច គ ដល់ចំណុច ឆ កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៣១ ថ្មី (ប្រភេទនៃសោហ៊ុយ) ខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៣៣ ថ្មី (មាត្រា ២៨ ចាស់)- បុគ្គលដែលមានបន្ទុកត្រូវបង់ប្រាក់កម្រៃ ឬសងសោហ៊ុយ
បុគ្គលដែលមានបន្ទុកត្រូវបង់កម្រៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៩ ថ្មី (ចំនួនប្រាក់កម្រៃ) និងត្រូវសងសោហ៊ុយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣២ ថ្មី (ចំនួនសោហ៊ុយ) គឺ ៖

- ក- ចំពោះកិច្ចការដែលអាជ្ញាសាលាចាត់ចែងតាមពាក្យសុំ គឺ អ្នកដាក់ពាក្យសុំអនុវត្ត ។
- ខ- ចំពោះកិច្ចការដែលតុលាការបានឱ្យអាជ្ញាសាលាបំពេញដោយផ្ទាល់ គឺ តុលាការ ។

ចំពោះករណីដូចមានចែងក្នុងចំណុច ក នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ កម្រៃ និង សោហ៊ុយ ត្រូវបង់ទៅសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលានោះស្ថិតនៅ ។

មាត្រា ៣៤ ថ្មី (មាត្រា ២៩ ចាស់)- អាជ្ញាយុកាល
សិទ្ធិទទួលកម្រៃមួយផ្នែក និងទទួលការសងសោហ៊ុយដែលអាជ្ញាសាលាបានបង់ជំនួសជាមុន និងត្រូវលក់ ដោយអាជ្ញាយុកាល ប្រសិនបើអាជ្ញាសាលាមិនបានអនុវត្តសិទ្ធិនោះក្នុងអំឡុងពេល ៥(ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៥ ថ្មី (មាត្រា ៣០ ចាស់)- ការបង់ជាមុន
ចំពោះកិច្ចការដែលអាជ្ញាសាលាត្រូវចាត់ចែង តាមពាក្យសុំ អាជ្ញាសាលានោះអាចបង្គាប់ឱ្យ អ្នកដាក់ពាក្យសុំបង់ជាមុននូវកម្រៃ និងសោហ៊ុយចាំបាច់ដើម្បីចាត់ចែងកិច្ចការនោះ តាមចំនួនទឹកប្រាក់ ដែលត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌។ ប៉ុន្តែបញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវ យកមកអនុវត្ត ឡើយ ចំពោះករណីអ្នកដាក់ពាក្យសុំនោះបានទទួលការ សង្គ្រោះលើបណ្តឹង ។

ការបង់ចំនួនទឹកប្រាក់ប៉ាន់ប្រមាណជាមុនដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាង លើនេះ ត្រូវធ្វើទៅសាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាបំពេញការងារ។

ប្រសិនបើអ្នកដាក់ពាក្យសុំមិនបង់ជាមុននូវចំនួនទឹកប្រាក់ប៉ាន់ប្រមាណដែលបានកំណត់នៅក្នុង កថាខណ្ឌទី ១ខាងលើនេះអាជ្ញាសាលាអាចលើកចោលពាក្យសុំនោះបាន ។

អ្នកដាក់ពាក្យសុំដែលបានបង់ជាមុននូវចំនួនទឹកប្រាក់ប៉ាន់ប្រមាណដែលបានកំណត់នៅក្នុង កថាខណ្ឌទី១ ខាងលើនេះ ត្រូវរួចផុតពីភាពឱ្យកិច្ចបង់ ឬសងនូវកម្រៃ និងសោហ៊ុយត្រឹមត្រូវ ទឹកប្រាក់ដែលខ្លួនបានបង់ពីមុន នោះ ។

មាត្រា ៣៦ ថ្មី (មាត្រា ៣១ ចាស់).- ការផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះលើកម្រៃនិងសោហ៊ុយ

ក្នុងនីតិវិធីនៃការអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬការអនុវត្តរក្សាការពារដែលអាជ្ញាសាលាជាស្ថាប័នអនុវត្ត ចំពោះបុគ្គលដែលគ្មានលទ្ធភាពទ្រព្យធនក្នុងការបង់ប្រាក់កម្រៃ និងសោហ៊ុយដែលចាំបាច់ដើម្បីចាត់ចែង កិច្ចការរបស់អាជ្ញាសាលា ឬបុគ្គលដែលអាចមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការទ្រទ្រង់ជីវភាពដោយសារ ការបង់កម្រៃ និងសោហ៊ុយនេះ សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាចំពេញការងារ អាចចេញដីកាសម្រេចឱ្យ ជួយសង្គ្រោះចំពោះការបង់ប្រាក់នេះតាមពាក្យសុំ។ ប៉ុន្តែបញ្ញត្តិនេះ មិនអាចត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែល ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តដោយបង្ខំ ឬពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តរក្សាការពារ និងត្រូវលើកចោល ដោយសារពាក្យសុំនេះផ្ទុយនឹងច្បាប់។

ចំពោះហេតុនៃការផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះនេះ ត្រូវធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូងដូចដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ១៣១ (សេចក្តីបញ្ជាក់ដំបូង) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី។

មាត្រា ៣៧ ថ្មី (មាត្រា ៣២ ចាស់).- ខ្លឹមសារចំនួនសង្គ្រោះលើកម្រៃនិងសោហ៊ុយ

ដីកាសម្រេចឱ្យជួយសង្គ្រោះលើកម្រៃនិងសោហ៊ុយ ត្រូវមានអានុភាពទៅតាមការកំណត់ក្នុងដីកា សម្រេចដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ក- ការពន្យារពេលបង់ប្រាក់កម្រៃនិងសោហ៊ុយ។
- ខ- ការអនុគ្រោះមិនបាច់ឱ្យបង់ប្រាក់កម្រៃ និងសោហ៊ុយ។ ប៉ុន្តែការសម្រេចនេះអាច ធ្វើបានចំពោះតែករណីណាដែលតុលាការបានយល់ឃើញថាសមរម្យ ដោយគិតពិចារណា លើលទ្ធភាពទ្រព្យធនរបស់ភាគីជាអាទិ៍ នៅក្រោយពេលដែលការពន្យារពេលនេះ បានរលត់។

ដីកាសម្រេចឱ្យជួយសង្គ្រោះលើកម្រៃនិងសោហ៊ុយនេះ អាចមានអានុភាពទៅលើតែបុគ្គលដែល បានទទួលដីកានោះប៉ុណ្ណោះ។

ក្នុងករណីដែលបុគ្គលដែលបានទទួលដីកាសម្រេចឱ្យជួយសង្គ្រោះចំពោះការបង់ប្រាក់កម្រៃ និង សោហ៊ុយដែលចាំបាច់ដើម្បីចាត់ចែងកិច្ចការរបស់អាជ្ញាសាលាខាងលើ ត្រូវបានរកឃើញថាគ្មានលក្ខខណ្ឌ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៣៦ ថ្មី (ការផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះលើកម្រៃនិងសោហ៊ុយ) ខាងលើនេះ ឬបុគ្គល នោះបានបាត់បង់លក្ខខណ្ឌទាំងនោះ សាលាដំបូងដែលអាជ្ញាសាលាចំពេញការងារអាចលុបចោលដីកាសម្រេច ឱ្យជួយសង្គ្រោះចំពោះការបង់កម្រៃនិងសោហ៊ុយនេះបាន លើយបង្គាប់ឱ្យបុគ្គលនោះបង់ប្រាក់ដែលតុលាការបាន ពន្យារ ឬអនុគ្រោះមិនឱ្យបង់នៅពេលណាក៏បានតាមពាក្យសុំរបស់បុគ្គលដែលមានទំនាក់ទំនងនឹង ផលប្រយោជន៍ ឬដោយឧត្តានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដោយដីកាសម្រេច។

ចំពោះដីកាសម្រេចដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣៦ ថ្មី (ការផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះលើកម្រៃ និង សោហ៊ុយ) ខាងលើនេះ និងមាត្រានេះ អាចប្តឹងជំទាស់បាន។

ចំពោះដីកាសម្រេចដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៣១ (ការផ្តល់ជំនួយសង្គ្រោះលើកម្រៃ និង សោហ៊ុយ) ខាងលើនេះ និងមាត្រានេះ និងបណ្តឹងជំទាស់នឹងដីកាសម្រេចនេះ ត្រូវអនុវត្តដោយអនុលោមតាមករណី នៃដីកាសម្រេចនិងបណ្តឹងជំទាស់ដែលបានកំណត់នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

មាត្រា ៣៨ ថ្មី (មាត្រា ៣៣ ចាស់).- បញ្ញត្តិពិសេសស្តីពីចន្ទកម្របស់រដ្ឋចំពោះកង្រួនសោហ៊ុយ

ក្នុងចំណោមកម្រៃនិងសោហ៊ុយចាំបាច់ដើម្បីចាត់ចែងកិច្ចការចំពោះការអនុវត្តដោយបង្ខំ និងការអនុវត្ត រក្សាការពារ ដែលអាជ្ញាសាលាត្រូវធ្វើតាមពាក្យសុំរបស់បុគ្គលដែលបានទទួលការសង្គ្រោះលើកម្រៃ និង សោហ៊ុយ ប្រសិនបើមានកម្រៃឬសោហ៊ុយខ្លះដែលរដ្ឋមិនអាចប្រមូលបានពីកូនបំណុលនៃការអនុវត្ត រដ្ឋត្រូវ ផ្តល់កម្រៃ ឬសោហ៊ុយនោះ តាមការទាមទាររបស់អាជ្ញាសាលា ។

ជំពូកទី៧

អន្តរបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៩ ថ្មី (មាត្រា ៣៤ ចាស់).- រឿងក្តីដែលច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្ត

ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តចំពោះរឿងក្តីដែលពាក្យសុំត្រូវបានដាក់ទៅអាជ្ញាសាលា ឬតុលាការបង្គាប់ដោយផ្ទាល់ឱ្យ អាជ្ញាសាលាចាត់ចែងកិច្ចការ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការអនុវត្តច្បាប់នេះ ។ ✓

ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះក៏ដោយ ក៏បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្ត ចំពោះករណីខាងក្រោម៖

- ក- ក្នុងករណីដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុបន្ថែមទៀត នៅទីកន្លែងដែលមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកកិច្ចការអាជ្ញាសាលាដែលបានកំណត់នៅក្នុងប្រកាសលេខ ៣០ កយ ប្រក/០៧ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ របស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ស្តីពីមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការ អាជ្ញាសាលា (តទៅហៅថា "មន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការអាជ្ញាសាលា") បានរឹបអូស ចលនវត្ថុម្តងហើយ ដោយយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ មាត្រា ៣៨៨ (ការរួមបញ្ចូលរឿងក្តី) នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។
- ខ- ករណីដែលដាក់ពាក្យសុំឱ្យអនុវត្តចំពោះចលនវត្ថុដែលមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការ អាជ្ញាសាលា បានរឹបអូសជាបណ្តោះអាសន្ន ។ ✓

មាត្រា ៤០ ថ្មី - កម្មសិក្សា

អាជ្ញាសាលាកម្មសិក្សាការីជំនាន់ទី ១ ត្រូវបំពេញមុខការរបស់ខ្លួនក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា
អមសាលាដំបូងដែលខ្លួនបំពេញមុខការ និងស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ប្រធានតុលាការសាលាដំបូង
ដែលខ្លួនបំពេញមុខការ។

ជំពូកទី៨

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤១ ថ្មី (មាត្រា ៣៥ ចាស់)- ការអនុវត្តច្បាប់នេះ

ក្រោយពីចូលជាធរមាន ច្បាប់នេះត្រូវផ្សព្វផ្សាយរយៈពេល១ (មួយ)ឆ្នាំ ទើបអនុវត្ត។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
អនុម័តនៅថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ ២០១២ នាសម័យប្រជុំ
រដ្ឋសភាលើកទី នីតិកាលទី ។
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ២០១២

ប្រធានរដ្ឋសភា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន